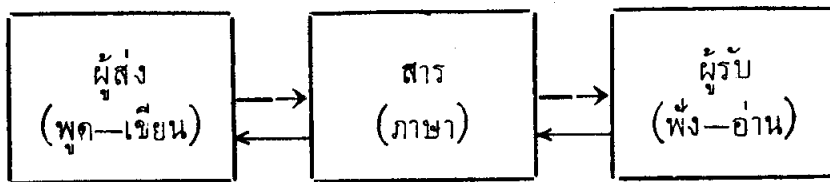

บทนำ

การใช้ภาษา คือการสื่อสารทำความเข้าใจกันโดยใช้ภาษาเป็นสื่อหรือเครื่องมือ ภาษาในที่นี้หมายถึงภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งผู้ที่ต้องการสื่อสารจะส่งออกไปด้วยการพูดหรือการเขียน ส่วนผู้รับก็จะรับด้วยการฟังและการอ่าน ดังนั้น การใช้ภาษาจึงย่อมหมายถึงการพูด การฟัง การเขียน และการอ่าน ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันดังนี้

จากแผนผังข้างต้นนี้ คงจะพอสังเกตได้ว่า การใช้ภาษาจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้ส่งและผู้รับ ดังนั้น ความสำคัญของการศึกษาเรื่องการใช้ภาษาจึงอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือสามารถพูด เขียน ฟัง และอ่านอย่างได้ผลสมความมุ่งหมาย

การที่จะใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ประการแรกจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องส่วนประกอบหรือระบบของภาษาเสียก่อน ประการต่อมาจะต้องรู้จักใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม ความรู้เรื่องระบบภาษา เราได้ศึกษามาแล้วในภาคหลักภาษา ซึ่งเท่ากับว่าผ่านขั้นแรกมาแล้วขั้นต่อมาเราจะต้องทดลองฝึกฝนจนกระทั่งใช้ภาษาได้ผลตามความมุ่งหมาย

ความรู้ความชำนาญในชั้นหลังนี้ ก็สิ่งที่ผู้เขียนหวังจะให้นักศึกษาได้รับไปบ้าง หลังจากที่ผ่านมาการศึกษาชั้นนี้ไปแล้ว

การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย มิได้เป็นเรื่องง่าย ๆ อย่างที่บางคนเข้าใจ เพราะโดยลักษณะของภาษาไทยก็ย่อมทรบกันคืออยู่แล้วว่าสื่อความหมายไต่ยาก และความลำบากในเรื่อง การใช้ภาษาก็มิได้อยู่ที่จะต้องสื่อความหมายให้ตรงเพียงอย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวกับ ความเหมาะสม หรือที่เรียกว่าจะต้องใช้ภาษาให้สละสลวยอีกด้วย นอกจากนี้ การใช้ภาษายังมีขอบข่ายกว้างขวางออกไปอย่างไม่สามารถจะกล่าวให้จับสั้นได้ง่าย ๆ เพราะการใช้ภาษาขึ้นอยู่กับบุคคลในสังคมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและคลี่คลายออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ฉะนั้น การใช้ภาษาซึ่งกล่าวไว้ในที่นี้ จึงเป็นแค่เพียงพื้นฐานที่เห็นว่าจำเป็นสำหรับนักศึกษาในระดับนี้ มิได้มีจุดมุ่งหมายจะให้เป็นการที่ใช้ได้โดยทั่วไป

การใช้ภาษาซึ่งจะกล่าวในที่นี้ จะเน้นเรื่องการเขียนและการพูดซึ่งเป็นการนำความรู้ ความคิด หรือความต้องการของเราถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจ และส่วนใหญ่จะกล่าวไปในด้าน ความรู้ เรื่องการใช้ภาษา เพราะเห็นว่าพื้นฐานสำคัญที่นักศึกษาโดยทั่วไปจะต้องมี สำหรับความคิดที่ดีถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก ในการเขียน การพูด และรูปแบบซึ่งจะนำไปใช้เขียนและพูดในโอกาสต่าง ๆ นั้น จะมีกล่าวโดยละเอียดในรายวิชาต่อ ๆ ไป แต่เนื่องจากการเขียนและการพูด ย่อมเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันกับการอ่านและการฟัง จึงได้กล่าวถึงสองเรื่องหลังนี้ไว้บ้างตามสมควร

การรู้วิธีซึ่งถ้อยคำแต่ไม่เคยทดลองใช้ ย่อมใช้ไม่ได้ฉันใด การรู้วิธีใช้
ภาษาแต่ไม่เคยทดลองใช้ก็ย่อมใช้ไม่ได้ฉันนั้น การทำแบบฝึกหัดเท่ากับ
เป็นการทดลองดูว่า จะสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่ได้หรือไม่ และจะช่วย
แก้ไขข้อบกพร่องที่มีอยู่ให้หมดไปด้วย นอกจากนี้ การฝึกฝนโดยการ
อ่านมาก ฟังมาก เขียนมาก และพูดมาก ๆ ยังทำให้เกิดความชำนาญ
ในการใช้ภาษายิ่งขึ้น จึงไม่ควรจะละเลยเสีย ผู้ที่ปรารถนาจะใช้ภาษาได้ดี
มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงความจริงข้อนี้อยู่เสมอ